

Legislația amenajării teritoriului, a urbanismului și a construirii

Ediție îngrijită și adnotată de
Conf. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
6 septembrie 2019

Cuprins general

A. Legislația amenajării teritoriului și a urbanismului

1. **Legea nr. 350/2001** privind amenajarea teritoriului și urbanismul _____ 1
2. **Ordinul nr. 233/2016** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism _____ 59
3. **Legea nr. 363/2006** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea I – Rețele de transport _____ 93
4. **Legea nr. 171/1997** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a II-a – Apa _____ 107
5. **Legea nr. 5/2000** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate _____ 118
6. **Legea nr. 351/2001** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a IV-a – Rețeaua de localități _____ 126
7. **Legea nr. 575/2001** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a V-a – Zone de risc natural _____ 145
8. **Hotărârea Guvernului nr. 525/1996** pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism _____ 156
9. **Ordinul nr. 119/2014** pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației (*extras*) _____ 191
10. **Ordinul nr. 34/N/M.30/3422/4221/1995** pentru aprobarea Precizărilor privind avizarea documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului, precum și a documentațiilor tehnice pentru autorizarea executării construcțiilor _____ 205
11. **Ordinul nr. 2701/2010** pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism _____ 207

B. Legislația construirii

1. **Legea nr. 50/1991** privind autorizarea executării lucrărilor de construcții _____ 223
2. **Ordinul nr. 839/2009** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții _____ 287
3. **Legea nr. 287/2009** privind Codul civil (*extras – art. 602-630: Limitele juridice ale dreptului de proprietate privată; art. 1851-1880: Contractul de antrepriză*) _____ 360

4.	Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (<i>extras – art. 473-476: Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor</i>) și H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (<i>extras – pct. 138-148: Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor</i>)	374
5.	Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții	382
6.	H.G. nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții	410
7.	H.G. nr. 273/1994 pentru aprobarea Regulamentului privind recepția construcțiilor	446
8.	H.G. nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate	472
9.	H.G. nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții	483
10.	H.G. nr. 571/2016 pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu	497

Nota redacției

I. Cu privire la organizarea administrației publice centrale și denumirile ministerelor utilizate în cuprinsul actelor normative incluse în prezenta lucrare, trebuie avute în vedere și următoarele acte normative:

- **O.U.G. nr. 96/2012** privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative (M. Of. nr. 884 din 22 decembrie 2012), aprobată prin Legea nr. 71/2013 (M. Of. nr. 171 din 29 martie 2013): „Art. 32. (1) În cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele denumiri se înlocuiesc în mod corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, după cum urmează: a) Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în cazul prevederilor care reglementează activitatea legată de dezvoltarea regională și cu Ministerul Economiei în cazul prevederilor care reglementează activitatea de turism; b) Ministerul Administrației și Internelor cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în cazul prevederilor care reglementează domeniul administrație publică și cu Ministerul Afacerilor Interne în cazul prevederilor care reglementează domeniul interne; c) Ministerul Mediului și Pădurilor cu Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniul mediului și pădurilor; d) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniul pisciculturii; e) Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri cu Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniul schimbărilor climatice; f) Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri cu Ministerul Economiei; g) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale cu Ministerul pentru Societatea Informațională; h) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu Ministerul Educației Naționale în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniile educației, cercetării științifice și dezvoltării tehnologice și cu Ministerul Tineretului și Sportului în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniile sportului și tineretului; i) Ministerul Afacerilor Europene cu Ministerul Fondurilor Europene în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniul coordonării și gestionării fondurilor europene și cu Ministerul Afacerilor Externe în cazul prevederilor care reglementează activitatea în domeniul afacerilor europene; j) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii cu Ministerul Transporturilor; k) Ministerul Culturii și Patrimoniului Național cu Ministerul Culturii; l) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale cu Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice; m) Autoritatea pentru

2. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

«**Art. 10.** În vederea protejării elementelor cadrului natural, a prevenirii extinderii necontrolate a localităților urbane și a asigurării de spații de agrement și recreere, în planurile urbanistice elaborate și aprobate potrivit legii se va prevedea înființarea de centuri sau zone verzi în jurul capitalei României și al municipiilor de rangul I și II.»

3. La Anexa I, punctele 11 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:

«11. Delimitarea zonei metropolitane – zona metropolitană constituită conform prevederilor Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale cuprinde teritoriul administrativ al orașului centru polarizator și al unităților administrativ-teritoriale cuprinse în zona de navetism a acestuia, la distanțe de până la 30 km, care respectă condiția de contiguitate spațială și în cadrul căruia s-au dezvoltat relații de cooperare pe multiple planuri.

12. Centura verde – zona delimitată în jurul capitalei României și al municipiilor de rangul I și II, în vederea protejării elementelor cadrului natural, a prevenirii extinderii necontrolate a acestor municipii și a asigurării spațiilor suplimentare de agrement și recreere.»”

A. Legislația amenajării teritoriului și a urbanismului

1. Legea nr. 350/2001

privind amenajarea teritoriului și urbanismul

publicată în
M. Of. nr. 373 din 10 iulie 2001

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.G. nr. 69/2004** pentru completarea art. 38 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului (M. Of. nr. 773 din 24 august 2004), aprobată prin Legea nr. 464/2004 (M. Of. nr. 1050 din 12 noiembrie 2004);
- **Legea nr. 289/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 606 din 13 iulie 2006);
- **O.G. nr. 18/2007** pentru modificarea alin. (3) al art. 51 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 81 din 1 februarie 2007), aprobată, cu modificări, prin **Legea nr. 168/2007** (M. Of. nr. 406 din 18 iunie 2007);
- **O.G. nr. 27/2008** pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 628 din 29 august 2008), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 242/2009** (M. Of. nr. 460 din 3 iulie 2009);
- **Legea nr. 345/2009** pentru modificarea și completarea art. 36 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 778 din 13 noiembrie 2009);
- **O.U.G. nr. 7/2011** pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 111 din 11 februarie 2011), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 190/2013** (M. Of. nr. 418 din 10 iulie 2013);
- **Legea nr. 162/2011** pentru completarea anexei nr. 2 la Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 503 din 14 iulie 2011);
- **Legea nr. 221/2011** pentru modificarea alin. (2) al art. 29 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 853 din 2 decembrie 2011);
- **Legea nr. 219/2012** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2011 privind trecerea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară din subordinea Ministerului Administrației și Internelor în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, precum și pentru modificarea unor acte normative (M. Of. nr. 789 din 23 noiembrie 2012);
- **O.U.G. nr. 85/2012** pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 845 din 13 decembrie 2012), aprobată prin Legea nr. 131/2013 (M. Of. nr. 248 din 30 aprilie 2013);
- **Legea nr. 229/2013** pentru completarea art. 13 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, și pentru completarea art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 438 din 18 iulie 2013);
- **O.U.G. nr. 22/2014** pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001

- privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 353 din 14 mai 2014), aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 197/2016** (M. Of. nr. 874 din 1 noiembrie 2016);
- **Legea nr. 302/2015** pentru modificarea alin. (3) al art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 898 din 3 decembrie 2015);
 - **Legea nr. 303/2015** pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 898 din 3 decembrie 2015);
 - **Legea nr. 324/2015** pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 937 din 18 decembrie 2015);
 - **O.U.G. nr. 7/2016** privind unele măsuri pentru accelerarea implementării proiectelor de infrastructură transeuropeană de transport, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 204 din 18 martie 2016), aprobată prin Legea nr. 241/2016 (M. Of. nr. 974 din 6 decembrie 2016);
 - **O.U.G. nr. 100/2016** pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, precum și a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (M. Of. nr. 1052 din 27 decembrie 2016), respinsă prin **Legea nr. 86/2017** (M. Of. nr. 313 din 2 mai 2017);
 - **O.U.G. nr. 49/2017** privind unele măsuri în vederea accelerării implementării proiectelor de infrastructură de transport de interes național, pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, pentru completarea Legii nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare Teritorială Europeană”, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 507 din 30 iunie 2017), aprobată prin Legea nr. 240/2017 (M. Of. nr. 971 din 7 decembrie 2017);
 - **O.U.G. nr. 51/2018** pentru modificarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și pentru prorogarea unor termene (M. Of. nr. 520 din 25 iunie 2018), aprobată prin Legea nr. 277/2018 (M. Of. nr. 1006 din 28 noiembrie 2018);
 - **Legea nr. 151/2019** pentru completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (M. Of. nr. 623 din 26 iulie 2019).

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-6
Capitolul II. Domeniul de activitate _____	7-16
<i>Secțiunea 1. Amenajarea teritoriului</i> _____	7-9
<i>Secțiunea a 2-a. Urbanismul</i> _____	10-13
<i>Secțiunea a 3-a. Strategia de dezvoltare teritorială, activități de amenajare a teritoriului și de urbanism</i> _____	14-16
Capitolul III. Atribuții ale administrației publice _____	17-38
<i>Secțiunea 1. Atribuțiile administrației publice centrale</i> _____	17-20
<i>Secțiunea a 2-a. Atribuțiile autorităților administrației publice județene</i> _____	21-24 ¹
<i>Secțiunea a 3-a. Atribuțiile autorităților administrației publice locale</i> _____	25-27 ¹
<i>Secțiunea a 4-a. Certificatul de urbanism</i> _____	28-34
<i>Secțiunea a 5-a. Structura instituțională</i> _____	35-38

Capitolul IV. Documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism _____	39-62
<i>Secțiunea 1. Definiții și scop</i> _____	39
<i>Secțiunea a 2-a. Documentații de amenajare a teritoriului</i> _____	40-43 ¹
<i>Secțiunea a 3-a. Documentații de urbanism</i> _____	44-49
<i>Secțiunea a 4-a. Inițierea și finanțarea activităților</i> _____	50-55
<i>Secțiunea a 5-a. Avizarea și aprobarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism</i> _____	56-56 ²
<i>Secțiunea a 6-a. Participarea publicului la activitățile de amenajare a teritoriului și de urbanism</i> _____	57-61
<i>Secțiunea a 7-a. Urmărirea aplicării documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism aprobate</i> _____	62
Capitolul V. Sancțiuni _____	63-64
Capitolul VI. Dispoziții finale _____	65-68
<i>Anexa nr. 1. Categoriile de documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism. Competențe de avizare și de aprobare a acestora</i>	
<i>Anexa nr. 2. Definirea termenilor utilizați în lege</i>	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. I.^[1] (1) Teritoriul României este parte a avuției naționale de care beneficiază toți cetățenii țării, inclusiv prin gestionarea proceselor de dezvoltare prin activitățile de amenajare a teritoriului, urbanism sau de dezvoltare urbană durabilă ale autorităților publice centrale și locale.

(2) Autoritățile administrației publice sunt gestionarul și garantul acestei avuții, în limitele competențelor legale.

(3) În vederea asigurării dezvoltării echilibrate, coerente și durabile a teritoriului național, autoritățile administrației publice locale își armonizează deciziile de utilizare a teritoriului, în temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

(4) Statul, prin intermediul autorităților publice, are dreptul și datoria de a asigura, prin activitatea de urbanism și de amenajare a teritoriului, condițiile de dezvoltare durabilă și respectarea interesului general, potrivit legii.

(5)^[2] Gestionarea spațială a teritoriului urmărește să asigure indivizilor și colectivităților dreptul de folosire echitabilă și responsabilitatea pentru o utilizare eficientă a teritoriului, condiții de locuire adecvate, calitatea arhitecturii, protejarea identității arhitecturale, urbanistice și culturale a localităților urbane și rurale, condiții de muncă, de servicii și de transport ce răspund diversității nevoilor și resurselor populației, reducerea consumurilor de energie, asigurarea protecției peisajelor

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 7/2011.

^[2] Alin. (5) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 190/2013.

naturale și construite, conservarea biodiversității și crearea de continuități ecologice, securitatea și salubritatea publică, raționalizarea cererii de deplasări.

Art. 2. (1) Gestionarea spațială a teritoriului țării constituie o activitate obligatorie, continuă și de perspectivă, desfășurată în interesul colectivităților care îl folosesc, în concordanță cu valorile și aspirațiile societății și cu cerințele integrării în spațiul european.

(2) Gestionarea spațială a teritoriului asigură indivizilor și colectivităților dreptul de folosire echitabilă și responsabilitatea pentru o utilizare eficientă a teritoriului.

(3)^[1] Gestionarea se realizează prin intermediul amenajării teritoriului și al urbanismului, care constituie ansambluri de activități complexe de interes general ce contribuie la dezvoltarea spațială echilibrată, la protecția patrimoniului natural și construit, la îmbunătățirea condițiilor de viață în localitățile urbane și rurale, precum și la asigurarea coeziunii teritoriale la nivel regional, național și european.

Art. 3. Activitatea de amenajare a teritoriului trebuie să fie: *globală*, urmărind coordonarea diferitelor politici sectoriale într-un ansamblu integrat; *funcțională*, trebuind să țină seama de cadrul natural și construit bazat pe valori de cultură și interese comune; *prospectivă*, trebuind să analizeze tendințele de dezvoltare pe termen lung a fenomenelor și intervențiilor economice, ecologice, sociale și culturale și să țină seama de acestea în aplicare; *democratică*, asigurând participarea populației și a reprezentanților ei politici la adoptarea deciziilor.

Art. 4. Urbanismul trebuie să reprezinte o activitate:

- operațională, prin detalierea și delimitarea în teren a prevederilor planurilor de amenajare a teritoriului;
- integratoare, prin sintetizarea politicilor sectoriale privind gestionarea teritoriului localităților;
- normativă, prin precizarea modalităților de utilizare a terenurilor, definirea destinațiilor și gabaritelor de clădiri, inclusiv infrastructura, amenajări și plantații.

Art. 5.^[2] (1) Activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism trebuie să se desfășoare cu respectarea autonomiei locale, pe baza principiului parteneriatului, transparenței, descentralizării serviciilor publice, participării populației în procesul de luare a deciziilor, precum și al dezvoltării durabile, conform cărora deciziile generației prezente trebuie să asigure dezvoltarea, fără a compromite dreptul generațiilor viitoare la existență și dezvoltare proprie.

(2) Autoritatea publică are responsabilitatea dezvoltării armonioase a teritoriului/teritoriilor aflate în raza sa de competență. În acest scop, operatorii economici sau instituțiile care dețin imobile, instalații și/sau echipamente de interes public ori care prestează un serviciu public au obligația de a pune la dispoziția autorității

^[1] Alin. (3) al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 289/2006.

^[2] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1¹ din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 190/2013.

publice, cu titlu gratuit, la solicitarea acesteia, în termen de 15 zile, informațiile necesare în acțiunile de planificare a dezvoltării teritoriului a localității în cauză.

Art. 6. Autoritățile administrației publice centrale și locale răspund, potrivit prezentei legi, de activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism.

Capitolul II. Domeniul de activitate

Notă. A se vedea și Ordinul nr. 233/2016 al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism (M. Of. nr. 199 din 17 martie 2016).

Secțiunea 1. Amenajarea teritoriului

Art. 7. Scopul de bază al amenajării teritoriului îl constituie armonizarea la nivelul întregului teritoriu a politicilor economice, sociale, ecologice și culturale, stabilite la nivel național și local pentru asigurarea echilibrului în dezvoltarea diferitelor zone ale țării, urmărindu-se creșterea coeziunii și eficienței relațiilor economice și sociale dintre acestea.

Art. 8.^[1] Activitatea de amenajare a teritoriului se exercită pe întregul teritoriu al României, pe baza principiului ierarhizării, coeziunii economice, sociale și teritoriale și integrării spațiale, la nivel național, regional și județean.

Art. 9. Obiectivele principale ale amenajării teritoriului sunt următoarele:

- dezvoltarea economică și socială echilibrată a regiunilor și zonelor, cu respectarea specificului acestora;
- îmbunătățirea calității vieții oamenilor și colectivităților umane;
- ^[2] gestionarea în spiritul dezvoltării durabile a peisajului, componentă de bază a patrimoniului natural și cultural și a resurselor naturale;
- utilizarea rațională a teritoriului, prin limitarea extinderii necontrolate a localităților și conservarea terenurilor agricole fertile;
- ^[3] conservarea și dezvoltarea diversității culturale.

Secțiunea a 2-a. Urbanismul

Art. 10.^[4] Urbanismul are ca principal scop stimularea evoluției complexe a localităților, prin elaborarea și implementarea strategiilor de dezvoltare spațială, durabilă și integrată, pe termen scurt, mediu și lung.

^[1] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1² din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 190/2013.

^[2] Lit. c) și d) de la art. 9 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din O.U.G. nr. 7/2011, punct modificat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 190/2013.

^[3] Lit. e) de la art. 9 a fost introdusă prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 289/2006.

^[4] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2¹ din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 190/2013.

Art. 11. Activitatea de urbanism cuprinde toate localitățile țării, organizate în rețea, pe baza ierarhizării și distribuției echilibrate a acestora în teritoriu. Aplicarea obiectivelor are în vedere întregul teritoriu administrativ al orașelor și comunelor sau zone din acestea.

Art. 12.^[1] Urbanismul urmărește stabilirea direcțiilor dezvoltării spațiale a localităților urbane și rurale, în acord cu potențialul economic, social, cultural și teritorial al acestora și cu aspirațiile locuitorilor.

Art. 13. Principalele obiective ale activității de urbanism sunt următoarele:

- a) îmbunătățirea condițiilor de viață prin eliminarea disfuncționalităților, asigurarea accesului la infrastructuri, servicii publice și locuințe convenabile pentru toți locuitorii;
- b) crearea condițiilor pentru satisfacerea cerințelor speciale ale copiilor, vârstnicilor și ale persoanelor cu handicap;
- c) utilizarea eficientă a terenurilor, în acord cu funcțiunile urbanistice adecvate; extinderea controlată a zonelor construite;
- d) protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural construit și natural;
- e) asigurarea calității cadrului construit, amenajat și plantat din toate localitățile urbane și rurale;
- f) protejarea localităților împotriva dezastrelor naturale.

Secțiunea a 3-a Strategia de dezvoltare teritorială, activități de amenajare a teritoriului și de urbanism^[2]

Art. 14.^[3] (1) Activitățile principale de amenajare a teritoriului și de urbanism constau în transpunerea la nivelul întregului teritoriu național a strategiilor, politicilor și programelor de dezvoltare durabilă în profil teritorial, precum și urmărirea aplicării acestora în conformitate cu documentațiile de specialitate legal aprobate.

(2) Strategiile, politicile și programele de dezvoltare durabilă în profil teritorial, prevăzute la alin. (1), se fundamentează pe Strategia de dezvoltare teritorială a României.

(3)^[4] *Strategia de dezvoltare teritorială a României* este documentul programatic pe termen lung prin care sunt stabilite liniile directoare de dezvoltare teritorială a României, bazat pe un concept strategic, precum și direcțiile de implementare pentru o perioadă de timp de peste 20 de ani, la scară regională, interregională, națională, cu integrarea aspectelor relevante la nivel transfrontalier și transnațional.

(4) În procesul de implementare, Strategia de dezvoltare teritorială a României se bazează pe:

^[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2° din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 190/2013.

^[2] Titlul Secțiunii a 3-a este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din O.G. nr. 27/2008.

^[3] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 27/2008.

^[4] Alin. (3) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 242/2009.

a) sistemul de politici publice teritoriale, în conformitate cu obiectivele Strategiei de dezvoltare teritorială a României și cu evoluțiile din domeniu la nivelul Uniunii Europene;

b) metodologia de priorizare a proiectelor, astfel încât investițiile publice care decurg din Strategia de dezvoltare teritorială a României să fie considerate investiții publice de interes național;

c) sistemul național de observare a dinamicii teritoriale, elaborare a scenariilor de dezvoltare teritorială, evaluare a impactului teritorial al politicilor și pe sisteme de fundamentare tehnică a deciziilor în dezvoltarea teritorială;

d) crearea de parteneriate interinstituționale, intersectoriale și teritoriale pentru promovarea și implementarea proiectelor strategice vizând coeziunea teritorială.

(5) Metodologia prevăzută la alin. (4) lit. b) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Notă. A se vedea și H.G. nr. 225/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind prioritizarea proiectelor de investiții publice (M. Of. nr. 249 din 7 aprilie 2014).

Art. 14'.^[1] În elaborarea Strategiei de dezvoltare teritorială a României, trebuie urmărite principiile strategice privind:

a) racordarea teritoriului național la rețeaua europeană și intercontinentală a poliilor de dezvoltare și a coridoarelor de transport;

b) dezvoltarea rețelei de localități și structurarea zonelor funcționale urbane;

c) promovarea solidarității urban-rural și dezvoltarea adecvată a diferitelor categorii de teritorii;

d) consolidarea și dezvoltarea rețelei de legături interregionale;

e) protejarea, promovarea și valorificarea patrimoniului natural și cultural.

Art. 15.^[2] Activitățile de amenajare a teritoriului și de urbanism au ca obiect: a) cercetarea în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului și elaborarea studiilor de fundamentare a strategiilor, politicilor și documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism;

b) constituirea, întreținerea, extinderea și dezvoltarea bazei de date urbane și teritoriale standardizate și compatibile, inclusiv în conformitate cu directiva INSPIRE transpusă prin Ordonanța Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2010;

c) elaborarea strategiilor, politicilor și programelor de dezvoltare urbană și teritorială;

d) elaborarea documentațiilor de amenajare a teritoriului;

e) elaborarea documentațiilor de urbanism;

f) gestionarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism;

g) elaborarea de acte cu caracter normativ sau de normative în domeniu;

^[1] Art. 14' a fost introdus prin art. 1 pct. 4 din O.G. nr. 27/2008.

^[2] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din O.U.G. nr. 7/2011.

h) monitorizarea și controlul privind transpunerea în fapt a strategiilor, politicilor, programelor și operațiunilor de amenajare a teritoriului și de urbanism.

Art. 16. În vederea asigurării personalului de specialitate necesar pentru buna desfășurare a activităților de amenajare a teritoriului și de urbanism Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței^[1] cooperează cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu instituțiile de învățământ superior și cu organizațiile profesionale în domeniu, pentru organizarea și desfășurarea unor programe de formare profesională, specializare și perfecționare continuă.

Capitolul III. Atribuții ale administrației publice

Secțiunea 1. Atribuțiile administrației publice centrale

Art. 17.^[2] Activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism la nivel național este coordonată de Guvern, care stabilește, în baza strategiilor naționale de dezvoltare, linii directe, politici sectoriale, programe și proiecte prioritare.

Art. 18.^[3] (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței este autoritatea administrației publice centrale pentru planificare teritorială, amenajarea teritoriului și urbanism, având în această calitate următoarele atribuții^[4]:

- a) elaborarea, sub coordonarea primului-ministru, a Strategiei de dezvoltare teritorială a României și a politicilor publice în conformitate cu obiectivele acesteia;
- b)^[5] elaborarea secțiunilor Planului de amenajare a teritoriului național;
- c) elaborarea Planului de amenajare a teritoriului zonal regional, structurat în secțiuni pentru fiecare regiune de dezvoltare, care fundamentează planurile de dezvoltare regională;
- c)^[6] inițierea și coordonarea elaborării sau actualizării documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism pentru zonele care cuprind monumente istorice înscrise în lista patrimoniului mondial;

^[1] Potrivit art. 1 pct. 1 din O.G. nr. 27/2008, punct modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 242/2009, „în tot cuprinsul actului normativ (Legea nr. 350/2001 – n.r.), denumirea «Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului» se înlocuiește cu denumirea «Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței», iar denumirea «Ministerul Culturii și Cultelor» se înlocuiește cu denumirea «Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național». În această versiune actualizată a Legii nr. 350/2001, a fost făcută înlocuirea, acolo unde a fost cazul.

^[2] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 4 din O.U.G. nr. 7/2011, punct modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 190/2013.

^[3] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 289/2006.

^[4] Partea introductivă și lit. a) de la alin. (1) al art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 5 din O.G. nr. 27/2008.

^[5] Lit. b) și c) de la alin. (1) al art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 4¹ din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 190/2013.

^[6] Lit. c¹-c⁵) de la alin. (1) al art. 18 au fost introduse prin art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 7/2011.

c²) identificarea, delimitarea și stabilirea prin hotărâre a Guvernului, cu consultarea autorității administrației publice centrale responsabile din domeniul mediului, a celei responsabile din domeniul culturii și patrimoniului național, după caz, precum și a autorităților administrației publice locale, a teritoriilor cu valoare remarcabilă prin caracterul lor de unicitate și coerență peisajeră, teritorii având valoare particulară în materie de arhitectură și patrimoniu natural sau construit ori fiind măturii ale modurilor de viață, de locuire sau de activitate și ale tradițiilor industriale, artizanale, agricole ori forestiere;

c³) întocmirea de regulamente-cadru de urbanism, arhitectură și peisaj, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se detaliază ulterior prin planurile urbanistice generale, pentru teritoriile identificate la lit. c²), în vederea conservării și punerii în valoare a acestora și a păstrării identității locale;

c⁴)^[1] abrogată;

c⁵) inițierea planurilor de amenajare a teritoriului zonal regional care fundamentează din punct de vedere teritorial planurile de dezvoltare regională;

d) elaborarea Regulamentului general de urbanism;

e) avizarea proiectelor de acte normative referitoare la activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism;

f) colaborarea cu ministerele, precum și cu celelalte organe ale administrației publice centrale, pentru fundamentarea, din punct de vedere al amenajării teritoriului și al urbanismului, a programelor strategice sectoriale;

g)^[2] colaborarea cu consiliile pentru dezvoltare regională, cu consiliile județene și consiliile locale, precum și urmărirea modului în care se aplică programele guvernamentale, Strategia de dezvoltare teritorială și liniile directoare ale acesteia, planurile de amenajarea teritoriului și urbanism, la nivel regional, județean și local;

h) avizarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, potrivit competențelor stabilite prin prezenta lege.

(2) În vederea asigurării coerenței măsurilor de dezvoltare regională în ansamblul dezvoltării teritoriului național, Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței:

a) va desemna un reprezentant în Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională;

b) va desemna câte un reprezentant fără drept de vot, care va face parte din consiliile pentru dezvoltare regională;

c) va delega din cadrul structurilor proprii, pentru agențiile de dezvoltare regională, cel puțin un specialist în amenajarea teritoriului și urbanism.

Notă. A se vedea și: ► H.G. nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, republicată (M. Of. nr. 856 din 27 noiembrie 2002); ► Legea nr. 363/2006 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea I – Rețele de transport (M. Of. nr. 806 din 26 septembrie 2006); ► Legea nr. 171/1997 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a II-a – Apa (M. Of. nr. 325 din 24 noiembrie 1997); ► Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului

^[1] Lit. c⁴) de la alin. (1) al art. 18 a fost abrogată prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 190/2013.

^[2] Lit. g) de la alin. (1) al art. 18 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 5 din O.G. nr. 27/2008.

național – Secțiunea a III-a – zone protejate (M. Of. nr. 152 din 12 aprilie 2000); ► Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a IV-a – Rețeaua de localități (M. Of. nr. 408 din 24 iulie 2001); ► Legea nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a V-a – Zone de risc natural (M. Of. nr. 726 din 14 noiembrie 2001); ► O.U.G. nr. 142/2008 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a VIII-a – zone cu resurse turistice (M. Of. nr. 781 din 21 noiembrie 2008); ► Ordinul comun nr. 6/139/2003 al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței și al ministrului administrației publice privind măsuri pentru respectarea disciplinei în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului în scopul asigurării fluidizării traficului și a siguranței circulației pe drumurile publice de interes național și județean (M. Of. nr. 122 din 26 februarie 2003); ► H.G. nr. 1516/2008 privind aprobarea Regulamentului-cadru de urbanism pentru Rezervația Biosferei Delta Dunării (M. Of. nr. 838 din 12 decembrie 2008).

Art. 19. (1) În îndeplinirea atribuțiilor Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței utilizează informații de sinteză la nivel național din toate domeniile de activitate economică și socială.

(2) Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale sunt obligate să furnizeze Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, la cerere, informațiile necesare pentru desfășurarea activității de amenajare a teritoriului și de urbanism.

Art. 19¹.^[1] (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și alte organe ale administrației publice cooperează cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, oferind informațiile necesare și implementând măsurile ce țin de domeniul lor de competență, astfel încât așezările informale identificate să fie prioritare în cadrul acțiunilor și politicilor publice privind locuirea, accesul la infrastructură, sănătatea publică și siguranța persoanelor.

(2) Măsurile prioritare prevăzute la alin. (1) vizează: informarea și implicarea locuitorilor comunităților afectate în procesul de planificare și reglementare, identificarea regimului juridic și economic al terenurilor și realizarea cadastrului general al așezărilor informale, înregistrarea imobilelor din așezările informale în sistemul integrat de cadastru și carte funciară în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Proiectele și programele destinate așezărilor informale se vor corela cu programele de asistență socială ce pot viza fie o zonă afectată de insalubritate, de lipsa serviciilor și de sărăcie, fie una sau mai multe categorii de beneficiari ai măsurilor de asistență socială, prezenți în mare măsură în cadrul așezării informale.

Art. 20. Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței poate solicita autorităților administrației publice locale să elaboreze sau să modifice o documentație de urbanism sau de amenajare a teritoriului, în vederea aprofundării, detalierii sau aplicării unor prevederi cuprinse în programele strategice sectoriale ale Guvernului, precum și pentru respectarea intereselor generale ale statului.

^[1] Art. 19¹ a fost introdus prin art. I pct. 1 din Legea nr. 151/2019.

Secțiunea a 2-a. Atribuțiile autorităților administrației publice județene¹

Art. 21. Consiliul județean coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism la nivel județean, conform legii.

Art. 22. (1)^[2] Consiliul județean stabilește orientările generale privind amenajarea teritoriului și organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților, prin inițierea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului județean și zonal. În vederea transpunerii coerente și uniforme a prevederilor documentațiilor de amenajare a teritoriului aprobate la nivelul localităților, acordă asistență tehnică de specialitate consiliilor locale.

(2) Consiliul județean, prin instituția arhitectului-șef al județului, asigură:

a) preluarea prevederilor cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, regional și zonal, precum și a investițiilor prioritare de interes național, regional sau județean, în cadrul documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism pentru teritoriile administrative ale localităților din județ;

b) elaborarea Planului de amenajare a teritoriului județean și a planurilor zonale de amenajare a teritoriului care sunt de interes județean;

c) avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului aparținând unităților administrativ-teritoriale din componența județului, conform anexei nr. 1;

d)^[3] sprijin metodologic și tehnic pentru autoritățile administrației publice locale în cadrul procesului de identificare, monitorizare și organizare a așezărilor informale.

(3) În activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism consiliile județene sunt sprijinite de Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței, precum și de alte ministere și organe ale administrației publice centrale.

Art. 22¹.^[4] (1) Consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, prin instituția arhitectului-șef, asigură organizarea și funcționarea unei comisii pentru coordonarea implementării măsurilor necesare pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a locuitorilor din așezările informale, sprijinul metodologic și operațional pentru autoritățile administrației publice locale, precum și monitorizarea îndeplinirii responsabilităților și implementării acțiunilor stabilite la nivel local.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) va fi constituită din reprezentanți ai structurilor specializate privind amenajarea teritoriului și urbanismul, control și disciplină în construcții, asistență socială și protecția copilului de la nivel județean, sănătate publică, problemele romilor, de la nivelul județean și din unitățile administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora au fost identificate așezări informale, precum și reprezentanți ai

^[1] Titlul Secțiunii a 2-a este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 7/2011.

^[2] Alin. (1) și (2) ale art. 22 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 6¹ din O.U.G. nr. 7/2011, punct introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 190/2013.

^[3] Lit. d) de la alin. (2) al art. 22 a fost introdusă prin art. I pct. 2 din Legea nr. 151/2019.

^[4] Art. 22¹ a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 151/2019.